

«Ο μικρός πρίγκιπας...»

Κεφάλαιο 4

Έτσι είχα μάθει ένα πράγμα πολύ σημαντικό! Ότι ο πλανήτης από όπου είχε έρθει, ήταν λίγο πιο μεγάλος από ένα σπίτι!

Αυτό δεν μπορούσε να με παραξενέψει και πολύ. Ήξερα πολύ καλά πως εκτός από τους μεγάλους πλανήτες - όπως η Γη, ο Δίας, ο Άρης, ή η Αφροδίτη - στους οποίους έχουν δοθεί ονόματα, υπάρχουν εκατοντάδες άλλοι που είναι καμιά φορά τόσο μικροί, ώστε με δυσκολία τους διακρίνεις στο τηλεσκόπιο.

Όταν ένας αστρονόμος ανακαλύπτει έναν απ' αυτούς, του δίνει για όνομα έναν αριθμό. Τον ονομάζει, για παράδειγμα: «Ο αστεροειδής 3251».

Υπάρχουν σοβαροί λόγοι που με κάνουν να πιστεύω ότι ο πλανήτης απ' όπου είχε έρθει ο μικρός πρίγκιπας είναι ο αστεροειδής B-612.

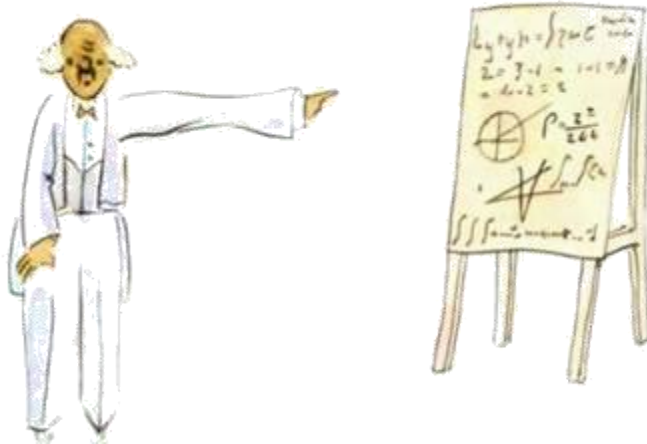
Αυτόν τον αστεροειδή δεν τον είχαν διακρίνει με το τηλεσκόπιο παρά μονάχα μια φορά στα 1909 κι εκείνος που τον ανακάλυψε ήταν ένας Τούρκος αστρονόμος.

Είχε κάνει τότε μια μεγαλοπρεπή παρουσίαση της ανακάλυψης του σε ένα Διεθνές Συνέδριο Αστρονομίας. Αλλά κανείς δεν τον πίστεψε εξαιτίας της φορεσιάς του. Έτσι είναι οι μεγάλοι.

Ευτυχώς όμως για τη φήμη του αστεροειδούς Β-612, ένας Τούρκος δικτάτορας - με την απειλή της ποινής του θανάτου - επέβαλε στο λαό του να ντύνεται όπως οι Ευρωπαίοι. Έτσι, ο αστρονόμος ξανάκανε την παρουσίαση το 1920, φορώντας ένα πολύ κομψό και μοντέρνο κοστούμι. Και τούτη τη φορά, όλος ο κόσμος χειροκρότησε μ' ενθουσιασμό την ανακάλυψή του!

Αν σας διηγήθηκα αυτές τις λεπτομέρειες σχετικά με τον αστεροειδή Β-612, όπως κι αν σας εμπιστεύτηκα τον αριθμό του, αυτό έγινε εξαιτίας των μεγάλων.

Οι μεγάλοι αγαπούν τους αριθμούς.

Εάν τύχει να τους μιλήσετε για έναν καινούριο φίλο, εκείνοι δε σε ρωτάνε ποτέ για κάτι το ουσιώδες. Δεν θα ρωτήσουν ποτέ: «Πώς μοιάζει η φωνή του; Ποια παιχνίδια του αρέσουν περισσότερο; Κάνει συλλογή με πεταλούδες;». Συνήθως ρωτούν: «Πόσων χρονών είναι; Πόσα αδέρφια έχει; Πόσο μεγαλόσωμος είναι; Πόσα λεφτά κερδίζει ο πατέρας του;». Τότε μόνο πιστεύουν ότι τον ξέρουν.

Αν πείτε σε κάποιον από τους μεγάλους: «Είδα ένα σπίτι με ροζ τούβλα, γεράνια στα παράθυρα και περιστέρια στη στέγη», ποτέ δεν θα καταφέρει να φανταστεί αυτό το σπίτι. Πρέπει να πεις: «Είδα ένα σπίτι που αξίζει πάνω

από εκατό χιλιάδες ευρώ». Τότε εκείνος θα αναφωνήσει μάλλον «Τι όμορφο που θα 'ναι!...»

Έτσι, αν τους πείτε: «Η απόδειξη ότι ο μικρός πρίγκιπας δεν ήταν φανταστικό πρόσωπο, είναι το ότι ήταν χαριτωμένος, ότι γελούσε και πως ήθελε ένα αρνάκι. Γιατί όταν κανείς θέλει ένα αρνάκι, αυτό είναι απόδειξη ότι υπάρχει», θ' ανασηκώσουν τους ώμους και θα σας φερθούν όπως συνηθίζουν να συμπεριφέρονται όταν έχουν να κάνουν με παιδιά!

Μα αν τους πείτε: «Ο πλανήτης απ' όπου ήρθε είναι ο αστεροειδής Β-612», τότε θα πειστούν για όσα λέτε και δεν θα σας ζαλίσουν με τις ερωτήσεις τους. Έτσι είναι αυτοί, δεν πρέπει να τους κρατάμε κακία. Τα παιδιά δεν πρέπει να είναι πολύ αυστηρά με τους μεγάλους, πρέπει να δείχνουν επιείκεια απέναντι τους.

Όμως βέβαια, εμείς που καταλαβαίνουμε τη ζωή, κοροϊδεύουμε τα νούμερα! Θα προτιμούσα πραγματικά ν' αρχίσω την ιστορία όπως άρχιζαν παλιά τα παραμύθια. Θα προτιμούσα να πω: «Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μικρός πρίγκιπας που κατοικούσε σ' ένα μικρό πλανήτη, μόλις πιο μεγάλο από τον ίδιο και που είχε ανάγκη από ένα φίλο...». Για εκείνους που καταλαβαίνουν τη ζωή, η διατύπωση αυτή θα έδειχνε πολύ περισσότερο αληθινή.

Γιατί δεν θα μου άρεσε να διαβαστεί το βιβλίο μου με επιπολαιότητα. Νιώθω τόση θλίψη, καθώς διηγούμαι τούτες τις αναμνήσεις. Έχουν περάσει κιόλας έξι χρόνια από τότε που ο φίλος μου έφυγε μαζί με το αρνάκι του. Κι αν εδώ κάνω μια προσπάθεια να τον περιγράψω, αυτό γίνεται για να μην τον ξεχάσω. Είναι πολύ θλιβερό να ξεχνάς ένα φίλο... Δεν έχουν ένα φίλο όλοι οι άνθρωποι. Μπορεί κι εγώ να καταντήσω σαν τους μεγάλους, που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα νούμερα.

Κι ακόμη, ακριβώς γι' αυτό, πήγα κι αγόρασα ένα κουτί με χρώματα και κραγιόνια. Είναι πολύ δύσκολο να ξαναρχίζεις να σχεδιάζεις στη δική μου ηλικία, όταν δεν το έχεις ξανακάνει παρά μονάχα τότε με τον κλειστό και τον ανοιχτό βόα, στα έξι σου χρόνια!

Θα δοκιμάσω, φυσικά, να ζωγραφίσω δικά του πορτραίτα, που να του μοιάζουν όσο πιο πολύ γίνεται. Μα δεν είμαι απόλυτα σίγουρος πως θα τα καταφέρω. Μία η ζωγραφιά πάει καλούτσικα, και μία δεν του μοιάζει και

πολύ. Κάνω ακόμα λάθος προσπαθώντας να αποδώσω το μπόι του. Τη μια ο μικρός πρίγκιπας είναι πολύ μεγάλος. Την άλλη φαίνεται πολύ μικρός. Είμαι εξίσου διστακτικός και με το χρώμα της φορεσιάς του. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις δοκιμάζω διάφορες αποχρώσεις μέχρι να τα καταφέρω κάπως. Ωστόσο, όλα αυτά θα πρέπει να μου τα συγχωρήσετε. Ο φίλος μου δεν έδινε ποτέ εξηγήσεις. Καθόλου απίθανο να με νόμιζε κι εμένα όμοιο του. Όμως εγώ, δυστυχώς, δεν ξέρω κάποιον τρόπο για να βλέπω τα αρνάκια μέσα στα κουτάκια. Ίσως είμαι κάπως σαν και τους μεγάλους κι εγώ.

Θα πρέπει μάλλον να 'χω γεράσει...

...η συνέχεια την Παρασκευή 24 Απριλίου